ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlásené: 29.05.1992 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

246

ZÁKON
České národní rady

ze dne 15. dubna 1992

na ochranu zvířat proti týrání Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně: Zvířata jsou stejně jako člověk živými tvory, schopnými na různém stupni pociťovat bolest a utrpení, a zasluhují si proto pozornost, péči a ochranu ze strany člověka.

ČÁST PRVNÍ
OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1
Účel zákona

Účelem zákona je chránit zvířata, jež jsou živými tvory schopnými pociťovat bolest a utrpení, před týráním, poškozováním jejich zdraví a jejich usmrcením bez důvodu, pokud byly způsobeny, byť i z nedbalosti, člověkem.

§ 2

(1) Zakazuje se týrání zvířat jak volně žijících, tak i chovaných v lidské péči.

(2) Zakazují se všechny formy propagace týrání zvířat.

§ 3

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) chovatelem každá právnická nebo fyzická osoba, která chová zvíře nebo zvířata, obchoduje se zvířaty, provozuje jatky za účelem získávání trvalého zdroje peněžních příjmů, provádí pokusy na zvířatech nebo provozuje zoologické zahrady,

b) zvířetem obratlovec kromě člověka, nikoliv však plody (féty) nebo embrya,

c) pokusným zvířetem zvíře, které je použito k pokusným účelům; je s ním manipulováno a jsou vytvářeny podmínky a navozovány procesy, které v přirozených podmínkách neexistují,

d) volně žijícím zvířetem zvíře, které se vyskytuje v přírodě a není v přímé péči člověka,

e) zvířetem v zájmovém chovu zvíře, u kterého hospodářský efekt není hlavním účelem chovu, a to buď chované v prostorách k tomu určených nebo v domácnosti, jehož chov slouží především zájmové činnosti nebo osobní spotřebě,

f) zvířetem v lidské péči zvíře, jež je přímo závislé na bezprostřední péči člověka,

g) nebezpečným zvířetem zvíře, které v dané situaci bezprostředně ohrožuje člověka,

h) nebezpečným druhem zvířete takový druh, u kterého lze předpokládat při styku s člověkem bezprostřední ohrožení člověka; nebezpečné druhy zvířat stanoví ministerstvo zemědělství České republiky (dále jen „ministerstvo“) vyhláškou,

i) utrpením stav zvířete, který dlouhodobě převyšuje jeho schopnosti a způsobuje mu neobvyklou zátěž fyzickou nebo psychickou a který zvíře nemůže změnit nebo z něj uniknout,

j) nepřiměřenou bolestí bolest neodpovídající povaze potřebného zákroku,

k) hospodářským zvířetem zvíře využívané k hospodářským účelům, zejména skot, prasata, ovce, kozy, hrabavá a vodní drůbež, lichokopytníci, králíci, kožešinová zvířata a ryby,

l) chovným zařízením zařízení, v němž jsou chována zvířata pro pokusné účely,

m) dodavatelským zařízením zařízení, které dodává za úplatu zvířata určená k pokusným účelům,

n) uživatelským zařízením zařízení, v němž jsou zvířata používána k pokusným účelům,

o) projektem základního výzkumu soubor pokusů na zvířatech zaměřený na získávání nových poznatků,

p) testací přesně popsané standardní techniky, které se periodicky neměnně opakují,

r) vyhledávacím výzkumem pokusy na zvířatech sloužící k ověření vědecké domněnky,

s) bezpečnostními zárukami pokusné ověření vlivu

1. prostředků určených ke klinickým zkouškám v humánní a veterinární medicíně,
2. prostředků určených pro spotřebu lidí a zvířat,
3. prostředků a přírodních sil, které mohou přímo nebo nepřímo ovlivňovat životní prostředí.

§ 4

Za týrání se považuje

a) nutit zvíře k výkonům, které neodpovídají jeho fyzickému stavu a biologickým schopnostem a prokazatelně překračují jeho síly,

b) podrobit zvíře výcviku nebo je použít k veřejnému vystoupení či podobným účelům, pokud je pro ně spojeno s bolestí, utrpením nebo poškozením,

c) z jiných než zdravotních nebo pokusných důvodů

1. omezovat výživu zvířete,
2. podávat zvířeti potravu obsahující příměsi nebo předměty, které mu způsobují bolest, utrpení nebo jej jinak poškozují,
3. omezovat bez nutnosti svobodu pohybu nutnou pro zvíře určitého druhu, pokud by omezování způsobilo utrpení zvířete,

d) vydat slabé, nevyléčitelně nemocné, vyčerpané nebo staré zvíře, pro které je další přežívání spojeno s trvalou bolestí nebo utrpením, k jinému účelu než neodkladnému a bezbolestnému usmrcení,

e) podávat zvířeti dopingové látky a jiné látky poškozující organismus s cílem změnit jeho výkon nebo vzhled,

f) cvičit nebo zkoušet zvíře na jiném živém zvířeti, používat jiných živých zvířat jako lákadel, štvát zvířata proti sobě, aniž by to vyžadoval lov anebo příprava zvířete k jeho vypuštění do volné přírody,

g) z jiných než zdravotních, hospodářských nebo pokusných důvodů amputovat části těla nebo poškozovat tkáně anebo zbavovat zvířata zubů, nejde-li o případy uvedené v § 7 odst. 3 písm. a) až g),

h) používat podnětů, předmětů nebo bolest vyvolávajících pomůcek tak, že působí klinicky zjevné poranění nebo následné dlouhodobé klinicky prokazatelné negativní změny v činnosti nervové soustavy nebo jiných orgánových systémů zvířat,

i) podávat zvířeti bez souhlasu odborně způsobilého veterinárního pracovníka[1]) veterinární léčiva a přípravky[2]) (dále jen „přípravky“) s výjimkou přípravků, které jsou volně v prodeji, provádět krvavé zákroky a injekční aplikace, pokud nejsou prováděny osobou odborně způsobilou,[1]) nejde-li o pokusy na zvířatech,

j) vyvolávat bezdůvodně nepřiměřené působení stresových vlivů biologické, fyzikální nebo chemické povahy,

k) chovat zvířata tak, aby si vzájemně způsobovala utrpení,

l) zasahovat do průběhu porodu způsobem, který neodpovídá obtížnosti porodu, zvyšuje bolest anebo poškozuje zdraví matky i mláděte,

m) zacházet se zvířetem, přepravovat je nebo je pohánět způsobem, který vyvolává nepřiměřenou bolest, utrpení nebo poškození zdraví anebo vede k jeho neúměrnému fyzickému vyčerpání,

n) používat k vázání zvířete prostředky, které způsobují jeho poranění,

o) usmrtit zvíře způsobem působícím nepřiměřenou bolest nebo utrpení.

§ 5

Nikdo nesmí bez důvodu usmrtit zvíře. Důvody usmrcení stanoví vyhláškou ministerstvo.

§ 6

Nikdo nesmí zvíře opustit s úmyslem se ho zbavit nebo je vyhnat. Za opuštění zvířete se nepovažuje vypuštění zvířete do jeho přirozeného prostředí, pokud je to vhodné z hlediska stavu zvířete a podmínek prostředí.

§ 7

(1) S výjimkou pokusů na zvířatech (část třetí) se mohou vykonávat zásahy, které způsobují bolest, jedině po celkovém nebo místním znecitlivění zvířete osobou odborně způsobilou.[2])

(2) Znecitlivění se nepožaduje,

a) jestliže se při srovnatelných zákrocích na lidech znecitlivění neprovádí,

b) pokud podle úsudku veterinárního lékaře není znecitlivění proveditelné nebo nutné anebo by způsobilo bolest větší než zákrok sám.

(3) Znecitlivění se rovněž nepožaduje při

a) kastraci telat, selat, kůzlat, jehňat a králíků samčího pohlaví mladších 8 týdnů, kteří netrpí nějakou anatomickou vadou,

b) odrohování nebo tlumení růstu rohů u telat ve stáří do 8 týdnů,

c) krácení ocasu u selat, jehňat a štěňat mladších 8 dnů,

d) odstraňování ostruhy kohoutů během prvního dne života,

e) kauterizaci zobáků hrabavé drůbeže,

f) extirpaci zubů savých selat,

g) označování zvířat, zejména jejich tetováním a vrubováním uší, a jestliže je zákrok prováděn osobami odborně způsobilými.[1])

§ 8

Chovatel je povinen umožnit pracovníkům orgánů ochrany zvířat provádějícím dozor nad dodržováním ustanovení tohoto zákona a obecně závazných právních předpisů vydaných na jeho základě vstup do objektů chovu, do objektů, v nichž je provozována obchodní činnost se zvířaty, porážena hospodářská zvířata anebo prováděny pokusy na zvířatech.

ČÁST DRUHÁ
OCHRANA HOSPODÁŘSKÝCH ZVÍŘAT, ZVÍŘAT V ZÁJMOVÝCH CHOVECH A VOLNĚ ŽIJÍCÍCH ZVÍŘAT

Ochrana hospodářských zvířat

§ 9

Při chovu hospodářských zvířat je zakázáno

a) chovat zvíře v izolaci, působí-li mu to utrpení, pokud to nevyžadují zvláštní předpisy,[3])

b) chovat zvířata v tak velkých nebo v tak uspořádaných skupinách anebo v takových prostorách,

1. ve kterých jim míra nebo četnost vzájemných útoků působí utrpení,
2. které neumožňují přirozený odpočinek či řádnou péči,
3. ve kterých nemohou uspokojit své potřeby v příjmu potravy a vody anebo jiné potřeby nezbytné pro jejich život a zdraví.

§ 10

Dojde-li k poškozování zvířat prokazatelně v důsledku nevhodné technologie, je chovatel povinen tuto technologii upravit nebo změnit; jde-li o technologické zařízení a stavby, stanoví lhůty a způsob jejich úpravy nebo změny ministerstvo.

§ 11

Chovatel je povinen mít pohotově k dispozici nástroje a pomůcky k okamžitému poskytnutí první pomoci, pomoci při porodu či náhlém onemocnění a vlastní vyprošťovací nářadí odpovídající druhu chovaných zvířat a používané technologii, jakož i nástroje k okamžitému omráčení a vykrvení zvířete nacházejícího se v nevyléčitelných bolestech či nevyléčitelném stavu.

§ 12

(1) Porážení hospodářských zvířat vykrvením může být prováděno pouze po jejich omráčení zaručujícím ztrátu citlivosti a vnímání po celou dobu vykrvování. Jatečné zpracování zvířete před jeho vykrvením je zakázáno.

(2) Výjimky z ustanovení odstavce 1 může povolit ministerstvo pro potřeby církví a náboženských společností, jejichž předpisy stanoví jiný způsob porážky zvířat.

§ 13
Ochrana zvířat v zájmových chovech

(1) Každý je povinen zabezpečit zvířeti v zájmovém chovu přiměřené podmínky pro zachování jeho fyziologických funkcí a zajištění jeho biologických potřeb tak, aby nedocházelo k bolesti, utrpení nebo poškození zdraví zvířete.

(2) Je zakázáno chovat zvířata v zájmových chovech, jestliže chovatel nebo občan vytvořil takové podmínky chovu, že v dalších generacích zvířat na základě dědičnosti budou zvířatům chybět části těla nebo orgány nebo budou-li orgány zvířat funkčně nezpůsobilé anebo znetvořené.

(3) Chov nebezpečných druhů zvířat, a to jedinců i skupin, mimo zařízení zoologických zahrad registrovaných státem podléhá schválení okresní nebo městské veterinární správy příslušné podle místa chovu zvířete.

§ 14
Ochrana volně žijících zvířat

(1) Je zakázáno lovit zvířata

a) pomocí želez, ok a tluček,

b) pomocí jedovatých návnad a jedů v jakýchkoliv formách včetně plynování,

c) do jestřábích košů a pomocí lepu,

d) pomocí výbušnin a elektrických agregátů.

(2) Odchyt a usmrcování volně žijících zvířat, patřících do skupin karanténních škůdců, se řídí zvláštními předpisy.[3],[4])

(3) Provozovatel odchytových zařízení je musí provozovat tak, aby odchycená zvířata nebyla týrána.

ČÁST TŘETÍ
OCHRANA POKUSNÝCH ZVÍŘAT

§ 15

(1) Za pokusy na zvířatech (dále jen „pokusy“) se považují zákroky na živých zvířatech nebo manipulace s nimi za účelem

a) ověření vědecké domněnky a získání nových poznatků,

b) stanovení diagnózy,

c) vývoje a ověřování biologického produktu včetně zjištění jeho účinku a získání výrobku tohoto charakteru,

d) testace,

e) použití zvířete v rámci pokusného zkoumání jeho reakcí,

f) výuky.

(2) Pokusy se smějí provádět jen v uživatelských zařízeních, kterým bylo Ústřední komisí pro ochranu zvířat (dále jen „ústřední komise“) uděleno oprávnění (dále jen „akreditace“), mají potřebné odborně způsobilé pracovníky a zařízení vyhovující pro příslušný druh a množství pokusných zvířat.

(3) Pokusy mohou být povoleny pouze po ověření, že při současném stavu nelze zajistit poznatky nebo jejich využití jinými metodami nebo postupem, a to je-li předpokládaná bolest, utrpení nebo poškození pokusných zvířat s ohledem na cíl pokusů eticky opodstatněna a jsou nezbytné z důvodů

a) předcházení, poznání nebo léčení nemocí, utrpení, poškození zdraví, tělesných nesnází nebo k poznání ovlivnění fyziologických stavů a funkcí člověka nebo zvířete,

b) poznání poškození životního prostředí,

c) základního výzkumu a vyhledávacího výzkumu,

d) ověřování nezávadnosti látek nebo výrobků pro zdraví člověka nebo zvířete anebo jejich účinnosti proti škůdcům,

e) výroby sér, očkovacích látek, diagnostik, jiných biologických materiálů a léků,

f) zachování nebo rozmnožování živého materiálu pro vědecké účely,

g) výuky na středních a vysokých školách, v postgraduálním studiu nebo celoživotním vzdělávání občanů,[5]) především v oblasti medicíny a přírodních věd, pokud účelu nelze dosáhnout jinak.

(4) Pokusy musejí být prováděny přednostně na zvířatech k těmto účelům chovaným, odpovídajících kvalitou, definovaných a standardizovaných z hlediska genetického, zdravotního stavu a podmínek jejich životního prostředí.

(5) Provádět na zvířatech pokusy za účelem vývoje zkoušení zbraní, munice a k nim příslušných zařízení je zakázáno.

§ 16

Právnické a fyzické osoby provádějící pokusy na zvířatech jsou povinny

a) zabezpečit, aby zvířeti nebyla působena bolest, utrpení nebo poškození nad rozsah nevyhnutelný vzhledem k účelu, který se pokusem sleduje,

b) provádět pokusy, které způsobí větší než nepatrné bolesti jen za místního nebo celkového znecitlivění, ledaže by účel pokusu znecitlivění vyloučil,

c) používat k pokusům působícím bolest nebo utrpení zvířata pouze jedenkrát, pokud opakování není součástí pokusů,

d) zajistit přiměřenou péči o pokusná zvířata, zejména jejich vhodný chov, výživu, napájení, přiměřený prostor a mikroklima, a veterinární péči pro ně,

e) připravovat a plánovat pokusy předem, používat pouze přiměřených metod a vhodných zvířecích modelů a tak snižovat množství používaných zvířat,

f) při používání jiných než pro pokusné účely chovaných zvířat dodržovat zásady ochrany přírody a ochrany ohrožených druhů,

g) provádět usmrcování pokusných zvířat a zvířat vyřazených z pokusů bez utrpení a bolesti.

§ 17

Řídit a kontrolovat pokusy na zvířatech jsou oprávněni lékaři, veterinární lékaři a osoby s jiným vysokoškolským vzděláním biologického směru, pokud se během studia, postgraduálního studia nebo dalšího celoživotního vzdělávání občanů[5]) prokazatelně seznámili s metodami chovu a práce na pokusných zvířatech a kterým bylo uděleno osvědčení příslušným orgánem ochrany zvířat.

§ 18

(1) Chovná a dodavatelská zařízení jsou povinna vést a uchovávat po dobu tří let záznamy

a) o počtu a druhu prodaných zvířat a datu jejich prodeje s uvedením jména, příjmení a adresy příjemce,

b) o počtu a druhu uhynulých zvířat.

(2) Uživatelská zařízení jsou povinna

a) ustavit v rámci zařízení osobu odpovědnou za péči o pokusná zvířata,

b) zajistit veterinární péči o pokusná zvířata a jejich ošetření,

c) vést záznamy o všech používaných pokusných zvířatech, zejména o počtu a druhu pokusných zvířat, jejich původu a datu přijetí. Tyto záznamy musí být uchovány nejméně po dobu tří let.

(3) Uživatelská zařízení zřizují odborné komise, které

a) kontrolují plnění povinností stanovených v odstavci 2,

b) vyjadřují se k navrhovaným projektům základního výzkumu, vyhledávacího výzkumu, testacím a bezpečnostním zárukám a předkládají je příslušnému státnímu orgánu (§ 23),

c) povolují pracovníkům uživatelského zařízení provádění pokusů,

d) ověřují odbornou způsobilost pracovníků se středoškolským vzděláním a ošetřovatelů pokusných zvířat a vydávají o tom osvědčení,

e) podávají souhrnné zprávy o činnosti podle písmen a) až d) příslušnému státnímu orgánu (§ 23).

(4) V každém chovném, dodavatelském nebo uživatelském zařízení musí být psi, kočky a subhumánní primáti označeni trvale identifikační značkou, dříve než jsou odstaveni od matky, s výjimkou případů, kdy tato zvířata jsou před odstavením převedena z jednoho zařízení uvedeného v odstavci 1 do jiného a není z praktických důvodů možno zvíře předem označit; v tomto případě je přijímací zařízení povinno uchovat všechny údaje zejména o matce až do označení zvířete.

(5) Ze záznamu každého zařízení musí vyplývat podrobnosti o identitě a původu každého psa, kočky a subhumánního primáta.

ČÁST ČTVRTÁ
ORGÁNY OCHRANY ZVÍŘAT

§ 19

(1) Orgány ochrany zvířat jsou

a) ministerstvo,

b) ústřední komise,

c) orgány veterinární správy,[6])

d) ústřední orgány státní správy, pokud do jejich působnosti spadá řízení právnických osob, jejichž předmětem činnosti je provádění pokusů na zvířatech, a Československá akademie věd (dále jen „příslušné státní orgány“).

(2) Na úseku ochrany zvířat vykonávají též ve vymezeném rozsahu působnost obce.

§ 20
Ministerstvo

Ministerstvo

a) stanoví hlavní úkoly na úseku ochrany zvířat a organizuje, řídí a kontroluje jejich plnění,

b) řídí výkon státní správy na úseku ochrany zvířat,

c) spolupracuje s ostatními ústředními orgány státní správy, Československou akademií věd, vysokými školami a občanskými sdruženími, které se podílejí na plnění úkolů ochrany zvířat.

§ 21
Ústřední komise

(1) Ústřední komise doporučuje opatření a koordinuje plnění úkolů na úseku ochrany zvířat.

(2) Ústřední komisi zřizuje, jejího předsedu a členy jmenuje vláda České republiky z odborníků navržených příslušnými státními orgány, Společností pro vědu o laboratorních zvířatech a občanskými sdruženími, které se podílejí na plnění úkolů ochrany zvířat.

(3) Ústřední komise

a) projednává, koordinuje a kontroluje plnění úkolů ochrany volně žijících zvířat, hospodářských a pokusných zvířat a zvířat v zájmových chovech včetně zvířat v zoologických zahradách a předkládá příslušným státním orgánům návrhy na nezbytná opatření,

b) vede ústřední evidenci počtu pokusných zvířat použitých pro testace, bezpečnostní záruky, projekty základního výzkumu, vyhledávací výzkum a výuku,

c) stanovuje podmínky pro akreditaci uživatelských zařízení a pro vydání osvědčení pro chovná zařízení a dodavatelská zařízení,

d) stanovuje okruh a rozsah znalostí potřebných pro práci s pokusnými zvířaty,

e) rozhoduje o udělení akreditace uživatelským zařízením,

f) projednává souhrnné zprávy o činnosti příslušných státních orgánů vymezené v § 23 odst. 1.

(4) Pro plnění úkolů uvedených v odstavci 3 ústřední komise vytváří jako své pracovní orgány výbory pro ochranu hospodářských zvířat, volně žijících zvířat, zvířat v zájmových chovech včetně zvířat v zoologických zahradách a pokusných zvířat.

(5) Proti rozhodnutí ústřední komise ve správním řízení podle odstavce 3 písm. e) se nelze odvolat; proti tomuto rozhodnutí je přípustná žádost o jeho přezkoumání soudem.

§ 22
Orgány veterinární správy

(1) Okresní a městské veterinární správy

a) vykonávají dozor nad dodržováním povinností uložených chovatelům a ostatním fyzickým a právnickým osobám tímto zákonem a obecně závaznými právními předpisy vydanými na jeho základě,

b) schvalují chov nebezpečných druhů zvířat podle § 13 odst. 3 tohoto zákona.

(2) Státní veterinární správa České republiky vykonává dozor nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem a obecně závaznými právními předpisy vydanými na jeho základě v případech, kdy si to vyhradí.

§ 23
Příslušné státní orgány

(1) Příslušné státní orgány

a) vydávají právnickým a fyzickým osobám na základě vyjádření odborných komisí [§ 18 odst. 3 písm. b)] povolení k použití pokusných zvířat pro projekty základního výzkumu, vyhledávacího výzkumu, testací, bezpečnostních záruk a výuky,

b) vedou evidenci o počtu a druhu zvířat použitých pro pokusné účely,

c) v pravidelných časových intervalech uveřejňují ve stanoveném rozsahu statistické údaje o použití pokusných zvířat,

d) vydávají osvědčení podle § 17 tohoto zákona.

(2) Proti rozhodnutí příslušného státního orgánu podle odstavce 1 písm. a) lze podat do 15 dnů námitky k ústřední komisi, která rozhoduje s konečnou platností.

(3) Příslušné orgány učiní potřebná opatření, aby k plnění úkolů podle odstavce 1 měly poradce z kruhu odborníků.

§ 24
Obce

Obce

a) projednávají přestupky na úseku ochrany zvířat,

b) ukládají pokuty chovatelům podle § 27 tohoto zákona.

§ 25

Pracovníci orgánů ochrany zvířat pověření výkonem dozoru nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem a obecně závaznými právními předpisy vydanými na jeho základě jsou oprávněni

a) vstupovat do chovných, dodavatelských a uživatelských zařízení, do objektů, v nichž je prováděna obchodní činnost se zvířaty, do objektů chovatelů, v nichž jsou chována zvířata, a do objektů, v nichž jsou zvířata porážena,

b) vyžadovat od chovatelů potřebné doklady, informace, věcnou osobní a jinou pomoc nezbytnou k výkonu své činnosti; tato pomoc je bezplatná.

§ 26

Pověřen výkonem dozoru může být pouze odborný pracovník, který dosáhl věku 18 let, získal osvědčení o způsobilosti po úspěšném složení zkoušek podle zkušebního řádu určené organizace a prokázal v rámci zkoušky znalost obecně závazných právních předpisů, vztahujících se k činnosti jím vykonávané. Zkušební řády schvaluje a organizace pověřené prováděním zkoušek určuje na návrh ústřední komise ministerstvo.

ČÁST PÁTÁ
SPRÁVNÍ DELIKTY CHOVATELŮ A PŘESTUPKY

§ 27
Správní delikty chovatelů

(1) Správního deliktu[7]) na úseku ochrany zvířat proti týrání se dopustí chovatel, který

a) ztěžuje nebo maří výkon dozoru prováděného příslušným orgánem ochrany zvířat,

b) poruší jinou povinnost stanovenou chovateli tímto zákonem a obecně závaznými právními předpisy vydanými na jeho základě.

(2) Za porušení povinnosti podle odstavce 1 se uloží pokuta do výše 50 000 Kč a za opětovné porušení povinnosti uvedené v odstavci 1 pokuta do výše 200 000 Kč.

(3) Opětovným porušením povinnosti se rozumí porušení povinnosti, jehož se chovatel dopustil v době do jednoho roku od předchozího porušení povinnosti uvedené v odstavci 1, za něž mu byla uložena pokuta.

(4) Při stanovení výše pokuty se přihlédne zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání.

(5) Pokutu lze chovateli uložit do jednoho roku ode dne, kdy příslušný orgán ochrany zvířat zjistil porušení povinnosti, nejdéle však do tří let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(6) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

(7) Výnos pokut je příjmem obcí.

§ 28
Přestupky

(1) Přestupku na úseku ochrany zvířat proti týrání se dopustí občan, který

a) provádí bez povolení pokusy na zvířatech,

b) chová jedince nebezpečného druhu zvířat bez schválení podle § 13 odst. 3 tohoto zákona,

c) poruší jinou povinnost stanovenou tímto zákonem a obecně závaznými právními předpisy vydanými na jeho základě.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. c) lze uložit pokutu do 5000 Kčs a za přestupek podle odstavce 1 písm. a) a b) a za opětovné spáchání přestupku podle odstavce 1 písm. c) pokutu do výše 10000 Kčs.

(3) Přestupek podle odstavce 1 písm. c) byl spáchán opětovně, dopustil-li se ho občan, kterému byla v posledním roce za jednání podle odstavce 1 písm. c) uložena pokuta pravomocným rozhodnutím o přestupku.

(4) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, platí o přestupcích a jejich projednávání obecné předpisy.[8])

ČÁST ŠESTÁ
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 29

Ministerstvo upraví vyhláškou bližší podmínky chovu a využití pokusných zvířat, jejich označování a způsob vedení jejich evidence a požadavky na rozsah odborných znalostí nezbytných pro osvědčení způsobilosti pracovníka.

§ 30

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

1) § 25 zákona č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění zákona č. 239/1991 Sb

2) Zákon č. 87/1987 Sb.
Vyhláška č. 86/1989 Sb., o povolování ověřování, výroby, dovoz a uvádění do oběhu, používání a kontrole veterinárních léčiv a přípravků.

3) Zákon č. 87/1987 Sb.
Vyhláška č. 117/1987 Sb., o péči o zdraví zvířat.

4) Vyhláška č. 80/1965 Sb., o ochraně volně žijících živočichů.

5) § 22 a 24 zákona č. 172/1990 Sb., o vysokých školách.

6) § 8 zákona ČNR č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České republiky, ve znění zákona č. 437/1991 Sb.

7) § 2 odst. 1 zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

8) Zákon ČNR č. 200/1990 Sb.
Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.